Lauljate kisa waikinud pea ära ja pulm peetud oma soodu idusti läbi. Pärast pulmi ~~pidanud~~ jõudnud rukki lõikus kätte; sääl ütelnud ämm ühel laupäewal (teised olnud heinal): Wõta sirp ja mine ürga rukki ära kah. Mini küsinud kähku: Kas ma puha ära lõikan. Ämm kostnud nalja pärast: Puha jah! Mini oli ju nõia tütar ja mõistnud kaunis hästi nõiduse teel toimetada. Ta läinud metsa, mõtnud weikese witsa ~~vo~~ kätte, lügutanud käega rukki ee juures kaksipidi ja rukki langenud maha, kui laene. Ämm oodanud kodus, ei tule minijat, läinud metsa waatama, ehmatanud koguni ära, sest pool wälja olnud juba maas. Ta läinud juure, keelnud ruttu ära ja ütelnud: „Jäta rahu, mede pool seda ei sallita, lase olla." Nüüd keitnud

nad mõne wihu, pannud ühe hakjala ülesse ja tulnud kodu. Tee pääl õpetanud ämm: Ara sihandest moodu enam edespidi pea, see on wäga rumal, sest selles ei ole mitte sumala õnnistust; kui poeg koju tuleb ja seda tääda saab, siis on tüli ja pahandus. Minija wõttis ämma sõnusüdamesse, ei teinud ilmasgi, mis nõiduse kunst õpetas ja nemad elasiwad pääle selle hästi, sest rikkad oliwad nad muidugi.

---

9. Siiwuta lendab ja hammuta salwab. – Püss. –
10. Saksa rätsep, kahed käärid. Wähk.
11. Ühest kõiest tommatakse, kõik linn lügub. – Kerilauad. –
12. Põder magal kirbu pesas. – Uks.
13. Kuu kuhja kulle pääl. – Rees rinnas.